

ἀνδρῶν. Ἐν γένει τὰ λουτρὰ γίνονται εἰς τὸ κυριώτερον μέρος τῆς παραλίας, ἀκριβῶς ὑπὸ τὸν γενικὸν περίπατον, ὅστις πάντοτε εἶναι πλήρης διαφόρων θεατῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, μετὰ θαυμαστῆς ἀφελείας προσβλεπόντων καὶ κρινόντων τοὺς πλείοντας, ὧν ἀφ' ἑτέρου ἢ ἀπάθεια ἐνώπιον τῆς γενικῆς ἐκείνης θέας εἶναι ἀξιοσημείωτος. Ἡ μόνη ἐσθῆς, ἣν οἱ ἄνδρες φέρουσιν ἐν τῇ θαλάσῃ, εἶναι μικρά τις περισκελὶς προσδεομένη περὶ τὴν ὀσφύν. Οὕτω τὰ λευκὰ, κανονικώτατα, μυώδη ἐντελῆ σώματα τῶν Βρεταννῶν ἀναδείκνυνται στίλβοντα ἐν τῷ ὕδατι ἐν ὅλῃ τῶν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ, παρέχοντα ἐξαισίον θέμα καλλιτεχνικῆς μελέτης. Ἐκαστος ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ βρεταννικὴ φυλὴ ὡς πρὸς τὴν ῥυθμικὴν καὶ κομψὴν διάθεσιν τοῦ σώματος ἀντικατέστησε μόνη τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, βλέπων δὲ τις ἐταστικῶς τὰ σώματα τῆς φυλῆς ταύτης ἐννοεῖ ὅτι τὸ ἡδυπαθὲς ἀγαλμα τοῦ Ἀντίνου ἢ τοῦ Ὀλυμπίου Ἐρμοῦ τὰ ἐξαισία μέλη δὲν ἦσαν πλάσματα τῆς ποιητικῆς φαντασίας τῶν καλλιτεχνῶν, ἀλλ' ἦσαν ἐντελέστατα ἀποτυπώματα τῶν ἀθλουμένων σωμάτων τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, ἧτις ἀρχεται ν' ἀναγεννᾶται ἐν τοῖς ἀπογόνους τῆς θαλασσοκράτορος νήσου. Ἡ καλλιτεχνικὴ αὕτη σπουδὴ δικαιολογεῖ τὸ πλῆθος τῶν παρευρισκομένων καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐν τῇ ἀκτῇ, καὶ θεωμένων ἐν παρατάσει τὰς διαφόρους κινήσεις τῶν λουομένων. Δυστυχῶς ὑπάρχουσι καὶ περιστάσεις αἰτινες ἀποτόμως διακόπτουσι τὴν εὐγενῆ ἐκείνην σπουδὴν, ἣν μεταβάλλουσιν ἰδίως παρὰ τῷ ὥραϊκῷ φύλῳ εἰς αἰφνιδίαν ἀποτροπιάσιν, βαθύτατον ἐρούθημα καὶ ἀναπέτασιν τῶν ῥιπιδίων. Τοιαῦται φρικώδεις περιστάσεις εἶναι ὅταν, διαρκούντων τῶν σφοδρῶν καὶ ζωηρῶν κινήσεων ὀρμητικοῦ τινος καὶ ἐπιμόνου κολυμβητοῦ, ἡ περισκελὴ διασπᾶ τὰς ἀλύσεις τῆς δουλείας, καὶ ἀποχωριζομένη τῶν τυράννων τῆς ἐπιπλέει ἀνεξάρτητος εἰς τὰ κύματα δίκην σημαίας ἐλευθερίας. Ἡ φιλελεύθερος αὕτη πράξις ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ ἦτο πολὺ ἐπίβρογος, ἐὰν δὲν ἔδιδε τὸ κακὸν παράδειγμα τῆς ἀνυποταξίας καὶ εἰς ἄλλα τινα ὑποτεταγμένα ἀντικείμενα, ὧν ἡ ἀπότομος καὶ θρασεῖα ἀνάκυψις ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων, ἀναγκάζει τὰς παρὰ τὴν ἀκτὴν θεωμένας αἰδήμονας καὶ θρησκευτικωτάτας Ἀλβιονίδας ν' ἀφίνωσι κραυγὴν φρίκης καὶ ἀπεχθείας καὶ νὰ ὑποχωρῶσιν ἀτάκτως. Τὸ περιεργότερον εἶναι ὅτι αἱ συνέπειαι τοῦ Ἀδαμιαίου τούτου ἐπεισοδίου συνήθως δὲν περαιεῦνται ἐνταῦθα, καθότι ἐὰν ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς σκηνῆς ταύτης οὐδεμίαν προσοχὴν δώσῃ εἰς τὸ συμβᾶν, καὶ ἀντὶ νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἐξακολουθεῖ πλέων πλησίστιος, τότε προσκαλεῖται εἰς τὴν ἀκτὴν αὐστηρόμορφος τις ὑπάλληλος, ὅστις σημεῖοι τὸν ἀριθμὸν τῆς Μηχαρῆς ἐξ ἧς κατῆλθεν ὁ ἀμελής ἐκείνος κύριος, οὕτινος τὸ βαλάντιον μετὰ τινα κερδὸν γίνεταί ἐλαφρότερον κατὰ 16 σελήνια, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸ πρόστιμον τῆς ἀδιαφορίας ἢ ἀπροσεξίας του. Τὸ ἐπεισοδίον τοῦτο ἔχει τόσῳ μείζονα πρακτικὴν σημασίαν καθ' ὅσον θυμὰ του ἐγένετο καὶ ἀνταποκριτὴς τις τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*, ὅστις πρὸς πείσμα τῶν πενταετῶν νομικῶν σπουδῶν του, ἠγγύει ἐντελῶς τὸν ἐγκληματικὸν καὶ κολάσιμον χαρακτῆρα τοῦ ἀνωτέρω ἐκτεθέντος γεγονότος.

(Ἐπειτα συνέχεια)

Timeson.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ Β' ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Περὶ τῶν προσφορωτέρων προφυλακτικῶν μέσων ἀπὸ τῶν ὀξέων ροσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων,

παρὰ τοῖς παισίν.

ὑ π ὁ

τοῦ ἱατροῦ Α. ΖΙΝΝΗ.

(Συνέχεια τοῦ ἀριθ. 363 καὶ τέλος).

Τὴν χρῆσιν τῆς φλανέλλας θεωροῦμεν ἀναπόφευκτον μὲν παρὰ τοῖς παισίν ἀπὸ 0—5 ἐτῶν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος καὶ κατὰ τοὺς ἐαρινοὺς μῆνας, τὰ μάλιστα δὲ ὠφέλιμον εἰς ἅπαντα τὸν μετ' ἑπειτα βίον.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὴν γνάμην ἱατρῶν τινων φρονούντων, ὅτι δέον νὰ συνειθίζωμεν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τοὺς παῖδας εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιδράσεις ἐξάγοντες αὐτοὺς ἐν παντὶ καιρῷ, ἐνδύοντες αὐτοὺς μετ' αὐτὰ ἐνδύματα καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, μὴ προφυλάσσοντες αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ρευμάτων τοῦ ἀέρος κτλ., διατάζομεν ν' ἀποδεχθῶμεν αὐτὴν διότι ἡ σκληραγωγία αὕτη ἐπιτυγχάνει μὲν πολλάκις παρὰ τοῖς βρέφεσι τῶν χωρίων, ἐνθα αἱ ὑγιεινὰ συνθήκαι εἰσὶ πολλάκις βελτίονες τῶν τῶν πόλεων καὶ ἐνθα τὰ βρέφη γεννῶμενα ὑπὸ γονέων εὐρώστων εἰσὶν ἐξέως ἰσχυρᾶς καὶ δύνανται ἐπομένως ν' ἀνθέξωσιν εἰς τὴν ἀγωγὴν ταύτην, ἀλλὰ παρὰ τοῖς βρέφεσι τῶν πόλεων καὶ ἰδίως τῶν μεγαλοπόλεων, τὰ ὅποια γεννῶνται καὶ ζῶσιν ὑπὸ συνθήκας ἐν πολλοῖς πλημμελεῖς, ἐντεῦθεν δὲ εἰσὶ τὰ πολλὰ ἐξέως ἀσθενοῦς καὶ ἀναιμικὰ, ἢ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων σκληραγωγία, φρονοῦμεν ἀδιστακτικῶς, θέλει ἀποβῆ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀλεθρία. Ἀπόδειξις τρανωτάτη τούτου ἔστω τὸ ἐξῆς ἀξιοσημείωτον γεγονός, ὅτι παρ' αὐτοῖς ἀκριβῶς τοῖς βρέφεσι τῶν ἐργατικῶν τάξεων, τὰ ὅποια εἰσὶ πάντῃ ἀνεπαρκῶς ἐνδεδυμένα δι' ἐνδειαν καὶ ἐκτεθειμένα εἰς τὰς ἐπιδράσεις τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος, ἐπομένως κατ' ἀνάγκην ὑποβεβλημένα εἰς τὴν σκληραγωγίαν, πάντοτε καὶ ἀπανταχοῦ συμβαίνει ἡ μείζονα καταστροφή ἐκ νοσημάτων ὀξέων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων. Ἄλλως τε δὲ φρονοῦμεν, μετὰ τοῦ προληπτικοῦ ἐπιπέδου Γαλάτου συναδέλφου ἡμῶν, K. Bergeret, ὅτι ὀφείλομεν μὲν νὰ συνειθίζωμεν τοὺς παῖδας εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιδράσεις, ἀλλ' οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος νὰ σπεύδωμεν εἰς τοῦτο. Ἄς περιμείνωμεν νὰ παρέλθωσι τὰ πέντε πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας, τὰ μᾶλλον ἐπικίνδυνα εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἀκολούθως ἔχομεν μέχρι τῆς τελείας ἀναπτύξεως τῶν παιδῶν πολλὰ ἔτη, καθ' ἃ δυνάμεθα νὰ σκληραγωγήσωμεν αὐτοὺς διότι ἐν ἀληθείᾳ οὔτε λογικὸν εἶναι οὔτε φιλόφρονον νὰ θέλωμεν νὰ υποβάλλωμεν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὰ βρέφη εἰς τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν, ἀφοῦ ἡ καθημερινὴ παρατήρησις ἀποδεικνύει, ὅτι ἄλλα μὲν ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἐκ γενετῆς ἐξέως ἰσχυρᾶς, ἄλλα δὲ, τὰ πλεῖστα, ἀσθενοῦς, σχεδὸν τὰ πάντα ἐξ ἰδιοσυστάσιας ἀναιμικὰ καὶ κατ' ἀκολουθίαν εὐπρόσβλητα ὑπὸ τοῦ ψύχους.

Ἄλλ' ἄρα γε ἡ ψυχρολουσία δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ δυσπαθέστερον τὸ σῶμα εἰς τὰς ἐπιδράσεις τῆς ἀτμοσφαιρας; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπαντῶντες λέγομεν, ὅτι ἡ διὰ ψυχροῦ ὕδατος πλύσις τοῦ σώματος

κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη τῆς ζωῆς εἶνε, κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν, τὰ μάλιστα ἐπικίνδυνος καὶ τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ἡ ἡλικία τοῦ παιδὸς εἶναι μικροτέρα. Μόνον ἀπὸ τοῦ ἔκτου ἔτους ἡ ψυχρολουσία ἐφαρμοζομένη κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν μητρὸς νοήμονος δύναται ν' ἀποβῆ λυσιτελής· ἀλλὰ σημειωτέον ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ἡλικίας ταύτης τὸ ὑγιεινὸν τοῦτο μέσον μόνον παρὰ τοῖς παισὶ τῶν εὐπορουσῶν τάξεων τῆς κοινωνίας δύναται ἐπιτυχῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ.

Πρὸς τῇ χρήσει τῆς κατάσαρκα φλανέλλας συνιστῶμεν ἰδιαζόντως καὶ τὰ ἐξῆς προφυλακτικὰ μέσα. Πρῶτον συμβουλευόμεν τὰς μητέρας νὰ μὴ ἐξάγωσι τὰ ἔκυτῶν τέκνα εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα πρὸ τοῦ τρίτου μηνὸς τῆς ἡλικίας ἐν ὧρα χειμῶνος καὶ κατὰ τοὺς ἐαρινοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον. Ἡ παρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦσα συνήθεια, ἡ ἐπιβεβλημένη ὑπὸ τῆς θρησκείας νὰ ἐξέρχωνται τὸ πρῶτον τῆς οἰκίας αἱ μητέρες μετὰ τῶν νεογνῶν τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ, ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὸν ναὸν, ὅπως λάβωσιν αὐταὶ καὶ τὰ τέκνα τῶν τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ ἱερέως, ἡ συνήθεια, λέγομεν, αὕτη εἶναι τὰ μάλιστα εὐεργετικὴ, συμβουλευόμεν δὲ τὰς μητέρας νὰ ἀκολουθῶσιν αὐτὴν ἀπαρεγκλίτως· διότι ἕνεκα τῆς συνετῆς ταύτης συνηθείας ἡ θνησιμότης τῶν βρεφῶν παρ' ἡμῖν κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς ἡλικίας ἐκ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων εἶναι πολλῶ ἐλάσσων τῆς παρατηρουμένης ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐνθα οἱ γονεῖς εἰσὶν ὑπόχρεοὶ ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ παρουσιάσωσι τὰ νεογνὰ ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως ἐνώπιον τοῦ ληξιαρχοῦ πρὸς δήλωσιν καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸν ναὸν πρὸς βάπτισιν.

Κατὰ τῆς σκληρᾶς ταύτης διατάξεως τοῦ νόμου, ἕνεκα τῆς ὁποίας πολλὰ κατ' ἔτος βρέφη ἐν Γαλλίᾳ προσβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ψύχους προπέμπονται εἰς τὸν Ἄδην, πρὸ πολλῶν ἔτων ἀληθῆς συνέστη σταυροφορία ἐξ ἰατρῶν, ἡγουμένης αὐτῆς τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων. Ἡ σύσσωμος αὕτη ἐξέγερσις τῶν ἰατρῶν ἤρξατο εὐτυχῶς ἀποφέρουσα τοὺς προσδοκωμένους καρπούς· διότι ἐν πολλαῖς πόλεσιν ἡ δῆλωσις τῆς γεννήσεως καὶ ἡ βάπτισις τελοῦνται ἤδη κατ' οἶκον, οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ εὐεργετικὴ αὕτη κίνησις θέλει διαδοθῆ μετ' οὐ πολὺ ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν τῶν Γάλλων.

Δεύτερον συνιστῶμεν εἰς τὰς μητέρας νὰ μὴ ἐλαφρύνωσι διὰ μιᾶς τὰ ἐνδύματα τῶν παιδῶν ἅμα ὡς ἐπελήθοντος τοῦ ἔαρος, ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ συμβουλευόμεναι

πάντοτε τὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαιράς· διότι, ὡς προεῖρηται, τὸ ἔαρ παρ' ἡμῖν μ' ὄλην τὴν φαινομένην γλυκύτητα αὐτοῦ εἶναι τὰ μάλιστα ἐπιβουλὸν εἰς τὴν ὑγιειάν τῶν βρεφῶν ἕνεκα τῶν λίαν ἀποτόμων καὶ ἐπαισθητῶν μεταβολῶν τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαιράς.

Νὰ μὴ ἐκθέτωσι τὰ τέκνα αὐτῶν πάντοτε μὲν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἅμα ὡς ἐγερθῶσι ἐκ τοῦ ὕπνου, εἰς τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος. Τέταρτον ν' ἀποφεύγωσι τὴν ἐφ' ἅμα ξίδων ἐν καιρῶ χειμῶνος καὶ κατὰ τοὺς ἐαρινοὺς μῆνας περιφορὰν τῶν βρεφῶν ἀνὰ τὰς πλατείας καὶ τὰς οδοὺς· διότι ἡ ἀμαξοφορία αὕτη ἐκπιθῆσι τὰ μάλιστα ταῦτα εἰς ψύξιν. Πέμπτον συμβουλευόμεν τὰς μητέρας ἅμα ὡς τὰ βρέφη αὐτῶν πάθωσι βῆχα νὰ φυλάττωσι ταῦτα ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐπελήθοντος δὲ πυρετοῦ, νὰ καλῶσιν ἀνυπερθέτως τὸν ἰατρόν. Ἐὰν δὲ ἡ βῆξ εἶνε βραγχώδης, ὁμοιάζει δηλαδὴ πρὸς ὑλακὴν κυνός, ἡ παρουσία τοῦ ἰατροῦ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἶναι ἀναγκαία· διότι μόνον ἡ ἔγκαιρος ἰατρικὴ συνδρομὴ δύναται πολλάκις ν' ἀποσοθήσῃ τὰς παρακολουθούσας τὸν ἐλαφρὸν βῆχα βαρείας παθήσεις τῶν βρογχῶν καὶ τοῦ λάρυγγος. Ἰδιαιτέρως δὲ συνιστῶμεν εἰς τὰς μητέρας νὰ προφυλάττωσι τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ψύχους, ὅταν πάσχωσιν ἰλαρὰν ἢ κοκκύτην· διότι ἡ ἐπερχομένη ἐπὶ τῶν νόσων τούτων βρογχοπνευμονία ἐπὶ τῶν πλείστων περιστάσεων, ὡς προεῖρηται, ἀποθάνει παρὰ τοῖς βρέφεσι θανατώδης.

Ἴδου ἐν ὀλίγαις τὰ μέσα, τὰ ὅποια ἡ πέτρα ἐδειξεν ἡμῖν συντελεστικώτατα πρὸς προφύλαξιν τῶν βρεφῶν ἀπὸ τῶν ὀξέων νοσημάτων, τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ τὰ ὅποια ἔργον συνειδήσεως ἐπιτελοῦντες συμβουλευόμεν εἰς τὰς μητέρας. Εὐχόμεθα δὲ ἀπὸ καρδίας, ὅπως αὐταὶ ἐνθυμούμεναι πάντοτε τὴν θλιβερὰν ἀλήθειαν, ὅτι ἡ θεραπευτικὴ ἐπὶ τῶν βαρέων νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παρὰ τοῖς βρέφεσι συχνάκις ἀποτυγχάνει, συμμορφῶνται ἀκριβῶς πρὸς τὰς εἰλικρινεῖς ταύτας συμβουλὰς ἡμῶν.

ΛΑΝΤΩ ΝΕΟΝ,

(Ἄμαξα)

ἡ καὶ ἐν χρήσει, ἀλλ' ἐν καλῇ καταστάσει,

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣ ΑΓΟΡΑΝ.

Ἡ διεύθυνσις παρὰ τῷ Κ. Νεύτωνι Λάσκαρη, εἰς Σύρον.

Τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Νοεμβρίου ἐκδοθήσεται

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ «ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ»

ΤΟΥ 1883.

!!! ὀκτὼ χιλιάδες!!!

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ ΕΞΗΝΤΑΗΘΗΣΑΝ ΜΕΧΡΙΣ ΕΝΟΣ ΠΕΡΥΣΙΝ.

Παραγγελίαι πρὸς καταχώρισιν εἰδοποιήσεων καὶ λοιπῶν γίνονται δεκταὶ μέχρις τῆς 31 Ὀκτωβρίου

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Νέων Ἰδεῶν, ἐδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 25 εἰς ΑΘΗΝΑΣ.

ΣΦΑΙΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ

κατασκευῆς καὶ διατοῆς μόνον χρήσεως.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΝ ΣΥΡΑ

μεθ' ὄλων τῶν χρησίων αὐτῶ, εἰς τιμὴν μετροίαν.

Ἡ διεύθυνσις παρὰ τῷ Κ. Νεύτωνι Λάσκαρη ἐν Σύρῳ.